

— Сбогомъ слънце, сбогомъ небо, сбогомъ мили птички и пѣнливи рѣчици... Умирамъ още тѣй млада и зелена, казала лозата и завинаги млъкнала...

Всрѣдъ гората се чувалъ само веселия гласъ на работливия дърваринъ.

Ягънца.

Вакли овчици

Цѣлъ день сж ходили,

По ливади зелени

Трѣвица дирили...

А ягънца кждрави

В'кошара ги чакатъ,

Веселички, пѣргави,

Млѣчице ще хапнатъ.

— Печи, печи, слънчице,

Трѣвица да никне,

И отъ всѣко изворче

Водица да бликне!

Да събератъ овчици

Млѣко пълно виме,

Па да вземемъ котлитѣ

Да ги издоиме...

Чичо Брѣмбарчо.